

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 27. junija 1857.

Dober svèt takim, katerim je toča polje poško-
dovala.Po spisu direktorja Walz-a v Hohenheimskem časniku.
(Dalje.)

Kaj je najbolje storiti, kadar toča zimski ječmen, jaro rež in jaro pšenico pobije, ne morem za gotovo povedati, ker nisem priložnosti imel, skusiti to ali uno.

Sočivje,

ako se pokosí, se ne obraste več; le taki sadeži, ki še niso prav zrastle, katerih tedaj pri košnji kosa še ni zadela, rastejo še naprej in donesó mervico sadú. Nasproti temu pa, če so jim bile glavice odbite, še večkrat stranske odraslike poženo, kateri včasih cvetje in sad nastavijo. Če je tedaj toča sočivju le glavice odbila, pa ga ni v zemljo zatepla, naj čaka gospodar kakih 6 ali 8 dni, kaj bo; po tem ali se prikaže več ali manj novih kalí in po letnem času naj presodi: ali je pobito sočivje pustiti ali ne; na vsako vižo ne bo pridelk obilen; vendar je bolje kaj, kakor nič, če je namreč že prepozno, kaj drugega sejati.

Grahora in grah sta si v tem zlo enaka; kako pa je z lečo, ne vém, ker še nisem nikoli skusil.

Ogeršici

je toča silno nevarna, in ji utegne že zlo škodovati, ko žito na bližnji njivi še nobene škode ni terpelo. Sodnata bilka se rada odlomi; odlomljeni del pa obvisí na nitkah, ktere so na nasprotni strani, kjer je toča bila, le zavihane bile. Ti veršiči, ki so tako obviseli, se včasih zarastejo in včasih ogeršica potem še cvetè. Če je pa toča pobila ogeršico, ko je že odcvetela, takrat pa nima več te moči za novo rast. Če je bila štiblica popolnoma odbita (pred ali ob cvetji), se v vsih tulcih novi poganjki napravijo, kateri lepo cvetó in tudi sad nastavijo; vendar se je ne pridela nikoli toliko, kakor če je serčna štiblica ostala. Podorje naj se tedaj ogeršica pred, in ob cvetji od toče pobita, le takrat, če je rastlino popolnoma razklestila. Če pa je toča ogeršico po cvetji pobila, ne pričakuj nič pridelka. Ker pa takrat ni več dolgo do žetve, se vendar še spleča, če so tudi 3 četert polja pobite, da pustiš ogeršico, ker nekoliko boš vendar še pridelal, časa pa, drug sadež sejati ali saditi je, zlasti v gorkejših krajih, tudi še dovelj.

Peso,

dokler je prav mlada, zamore toča tako pobiti, da ne raste več. Ako se tedaj ta nesreča zgodi mladim sajenicam, je še čas, namesto potolčenih druge saditi, če se zdravih sajenic še kje dobiti more. Namesto pese pa se morejo tudi kolerabe, kavra ali zelje saditi.

Če pa je pesa že toliko odrastla, da so njene korenine ene pavce debele, bo tudi po toči naprej rastla; vprvo bo novo perje pognalo, če je poprejšnje toča zlo oklestila, potem pa se bojo tudi korenike odebelile, ker je od srede velikega serpana celi mesec kimovec navadni čas za to. Če pa toča peso že pozno potolče, ne bo sicer korenikam dosti škodovala, al oklesteno perje bo iznova pognalo, korenike pa bojo v rasti zaostale ravno o takem času, ko bi bile

imele najdebelejše prihajati. Vendar pesi toča nikoli toliko ne škoduje kakor drugim, dosedaj omenjenim sadežem.

(Dalje sledí.)

Imenik tistih, katerim so bile v dunajski razstavi
svetinje in pohvalne pisma podeljene.

Iz Slavonije.

Zlato svetinjo je prejel:

Oseški razstavni odbor za krasno lesovje.

Veliko sreberno svetinjo je dobil:

grof Eltz iz Vukovara za žita.

Malo sreberno svetinjo so prejeli:

gosp. Adamovič, grajšak Čepinski za žita, — grof Pejačević, grajšak Rétfalski za žita, — grof Khuen, grajšak Njuštarski za moko, — gosp. Strosmajer, škof Djakovaški za slivovico, — gosp. Leichtiz Oseka za pluge.

Veliko bronasto svetinjo je prejel:

gosp. knez Lippe-Schaumburg, grajšak Verovitiški za moko.

Malo bronasto svetinjo sta dobila:

gosp. Čagolović iz Oseka za žita, — gosp. Ak-senčević iz Oseka za slanino.

Pohvalne pisma so prejeli:

gosp. grof Pejačević iz Retfale za različne pridelke, — Oseški razstavni odbor za kuhinsko posodo, — gosp. knez Lippe-Schaumburg iz Verovitice za kmetijske pridelke, — gosp. Ludevik in Ladislav Sallopek iz Sarvaša za žita, — bratje Obersohn iz Oseka za suho sadje.

Iz Dalmacije.

Veliko sreberno svetinjo so dobili:

c. k. kmetijska družba v Zadru za žita in sočivje, — gosp. Kaligarič v Zadru za vinske cvete, — kmetijska družba v Dubrovniku za laško olje.

Malo sreberno svetinjo je prišla:

kmetijska družba v Orebici za vino,

Veliko bronasto svetinjo so prejeli:

c. k. kmetijska družba v Zadru za mnogo rastlje, — gosp. Luxardo v Zadru za vinske cvete, — gosp. Gelié iz Amise za laško olje.

Malo bronasto svetinjo so prejeli:

gosp. Jakob Danílo iz Zadra za žita, — c. k. kmetijska družba v Zadru za kmetijske pridelke, — gosp. Veselković iz Zadra za mjilo.

Pohvalne pisma so prejeli:

c. k. kmetijska družba v Zadru za verbovnik, za agavo ameriansko in za sumah, — gosp. Anton Fanfogna-Gavagnin iz Trava za gumi, — gosp. Jan. žl. Tafogna iz Zadra za moko, — gosp. Dogmi iz Lise za vinske cvete, — gosp. Miličević iz Zvezanja za laško olje, — gosp. Jakob Danílo iz Zadra za laško olje, — gosp. Bosetti iz Kurcole za vino.